

såmmentlige Amtmænd, hvori det bad dem om at henlede Jurisdiktionernes Opmærksomhed paa, hvad der kunde gjøres fra Beboernes Side, navnlig med Hensyn til Tærskemaskiner, der drives ved Hestkraft, og andre Landbrugsmaskiner, hvortil der benyttes Tandhjul, Koblinger, hurtigløbende Remme osv. Det har imidlertid vist sig, at denne frivillige Henvendelse til Befolkningen fra Ministeriets Side ikke har givet noget videre praktisk Resultat. Maskinernes Antal er i de senere Aar stadig tiltaget, og Antallet af Ulykkestilfælde ved Maskiner er vistnok tiltaget i samme Grad. Senere er det navnlig Løger, der have beklægt sig med Spørgsmaalet. Det blev saaledes drøftet paa et Løgemøde i Roskilde i 1883. Nogle Løger havde da prøvet paa at samle et statistisk Materiale for Præsto Amt for Semaaret 1875—79, og derefter havde der fundet 101 Ulykkestilfælde Sted om Aaret i Gjennemsnit i disse 5 Aar. Naar man regner ud, hvad det vilde betyde for hele Landet, Kjøbenhavn ikke medregnet, vilde det blive noget som 395 Ulykkestilfælde ved Maskiner for hele Landet. Løge Sørensen i Hobro havde ligeledes for Sjællands Vedkommende for Aaret 1880 samlet et statistisk Materiale, hvorefter der var indtruffet omtrent 151 Ulykkestilfælde ved Maskiner, hvilket vilde svare til omtrent 347 Ulykkestilfælde for hele Landet, naar Kjøbenhavn ikke medregnes. Paa Løgemødet i Roskilde 1883 toges vistnok Initiativet til, at der blev indgivet et Andragende fra Sundhedskollegiet til Justitsministeriet om Nedsættelse af en Kommission, der skulde tage disse Forhold under Overveielse; og paa Finantsloven for 1882—83 blev der optaget en Bevilling til denne Kommission. Den har ogsaa afgivet en Betænkning, hvori den anbefaler, at man ved Lovbestemmelser her ligesom i vore Nabolande, navnlig i England, Tyskland, Frankrig og Schweiz, vil træffe Regler for, at Maskiner og Maskindele, fra hvilke der navnlig kunde berygtes Fare for Arbeidernes Liv og Lemmer, bleve beskyttede paa en saadan Maade, at disse Farer saavidt muligt kunde undgaaes. Der er ogsaa fremsat statistisk Opgjørelse, med Hensyn til hvilken jeg forøvrigt skal henviser til den Betænkning, der blev afgivet af Udvalget i det andet Thing for 2 Aar siden, og hvoraf det vil ses, at der foretæller 339 Ulykkestilfælde aarlig ved Landbrugsmaskiner, hvoraf 125 have været ved Tærskemaskiner og 149 ved Haffelsmaskiner. Det viser jo saaledes tydeligt, at af Landbrugsmaskiner er det Tærste og Haffelsmaskiner, der have foraarsaget de fleste Ulykkestilfælde.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de forskjellige Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Jeg skal forudstille den Bemærkning, at Lovforslaget i Grunden gaar i tre forskjellige Retninger. For det Første gaar det ud paa de forskjellige Sikkringsmidler ved Maskiner; for det Andet paa at bestemme et Tilshyn, saaledes at Maskinerne eftersees mindst en Gang aarlig, og man kan være forvisset om, at Sikkringsmidlerne ere tilstede, og for det Tredie paa at give Straffe og Erstatningsbestemmelser for de Tilfælde, at Arbeidere komme til Fortræd. Vædringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3 til § 1 kunne betragtes som Redaktionsændringer, der gaa ud paa at tydeliggjøre Lovens, saaledes at Bestemmelserne i denne Lov, der komme til Anvendelse vistnok saa at sige i enhver Fabrik og i enhver Bondegaard, ere saa tydelige, at Løgsfolk kunne læse dem saavidt muligt uden at tage fejl deraf. Det 4de Vædringsforslag til § 1 gaar ud paa at udtage det sidste Stykke af Paragrafen, i hvilket det bestemmes, at ved kongelig Anordning kunne Lovens Bestemmelser gjøres anvendelige paa Maskiner, som drives ved Haandkraft. Jeg skal bemærke, at denne Bestemmelse er bleven indsat i det andet Thing; den var ikke oprindeligt fremsat i Regeringens Lovforslag, ligesom den heller ikke indeholdtes i den af mig tidligere nævnte Kommissionsbetænkning. Hele Udvalget har derfor været enigt om at foreslaa, at denne Bestemmelse skulde udgaa. Vædringsforslaget under Nr. 5 gaar ud paa at udtage Tillægsordet „grov“, der her og flere Steder findes foran Ordet „Uforstigtighed“. Det er en stærkende Bestemmelse, som man har troet det heldigt blev staaende, og jeg skal ogsaa bemærke, at dette Ord ligeledes er blevet indsat i det andet Thing; det fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag og heller ikke i Kommissionens Forslag. Under Nr. 6 har man foreslaaet i 2den og 5te Linie at ændre Tallet 5 til 6. Der staaer her i Lovforslaget, at Maskiner eller Maskindele, som ere høvede mindst 5 Fod over Gulvet, ikke behøve at være indhegnede eller dækkede, idet man har antaget, at det var almindelig Mandshøide. Udvalget har imidlertid ment, at man burde sætte 6 i Stedet for 5 Fod, thi de allerfleste Mænd eller i alt Fald mange maa siges at have en større Høide end 5 Fod. Derhos foreslaas i det samme Vædringsforslag, at der skal sættes „paa beskyggende Maade“ i Stedet for nogle Ord, der skulle udgaa. Der staaer nemlig, at der ikke maa være fremstaaende Dele, saasom Koblinger, Skrueeringe, Skruehoveder,